

[Oluf Pedersen.]

Over for dette sætter vi fra Retsforbundets Side Kravet om, at man skal sørge for at faa en retfærdig Samfundsordning. Vi sætter som det første Punkt lige Ret til Jorden; Kravet om fuld Grundskyld. Dette Krav er ikke samfaldende med, at man ønsker, Staten skal overtage Driften af Jorden, tværtimod. Det er Forudsætningen, at man bibeholder den private Raaderet over Jorden, at man netop ikke faar Statsdrift af Jorden. Her maa jeg sige, at jeg er meget overrasket over den Opsigt — jeg maa hellere sige den Forargelse, den Frygt, som man har givet Udtryk for fra Venstres og konservativ og radikal Side over for, at Socialdemokratiet har sat fuld Grundskyld paa sit Program. Jeg har set saadan paa det, at ved at sætte fuld Grundskyld paa Programmet har Socialdemokratiet forladt den tidligere taabelige Idé om, at Staten skal drive Ejendommene, og gaar ind paa den mere fornuftige Løsning, vi har hævdet fra Retsforbundet, at Jordværdien skal indtages i Fællesskabet, den har vi lige Ret til, men at den private Borger selv skal raade over selve Jorden. Det er jo et stort Fremskridt, at Socialdemokratiet er gaaet ind for den Tanke, og for mig var det en af de mest glædelige Oplevelser, jeg har haft, da jeg hørte, hvad Socialdemokratiet havde besluttet paa sin Kongres, oven i Købet at man er gaaet ind paa Tanken helt paa Linie med, hvad vi har hævdet fra Retsforbundet. Naar man vil gennemføre fuld Grundskyld, er det ikke et Krav, man rejser over for den tilfældige Skødehaver, men saa rejser man det med Hensyn til Gælden, saadan som man fornuftigt maa gøre det — det er ikke Jordejeren, ham, der raader over Jorden, man vil have noget hos, det er hos den, der ejer Jordens Værdi. Jeg synes derfor, det var en Oplevelse, at Socialdemokraterne var kommet ind paa fuld Grundskyld, og hvis Forholdene efter Valget medfører, at det kan faa politisk Betydning, er vi rede til at medvirke til Gennemførelse af denne Tanke i dansk Politik.

Men lad os se, hvordan det er med Stillingen til Grundskyld fra de andre Partiers Side. Vi kan begynde med Det konservative Folkeparti. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby siger, at de Konservative gaar ind for Fred og Retfærdighed og lige Andel i Livsgoderne. Jeg stiller det ærede Medlem Hr. Kristen Amby det Spørgsmaal: Vil det sige, at de Konservative gaar ind for den Tanke, at der skal være lige Ret til Jorden? Hvis

der ikke er det, giver jeg ikke ret meget for denne Snak om lige Andel i Livsgoderne. Jeg spørger: Er det blot det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, som er Tilhænger deraf, eller er det hele Partiet? Det vilde glæde mig, om det sidste virkelig var Tilfældet. Men er det ikke saadan, naar de Konservative siger: Fred og Retfærdighed og lige Ret til Livsgoderne, at saa er det ikke andet end Valgfæsk over for Vælgerne? Er der nogen Realitet bagved? Det skulde interessere mig at høre, hvordan Stillingen er.

Og hvordan er det med Partiet Venstre? Vil Partiet Venstre gaa med til Grundskyld? Jeg ved, at Partiet Venstre hævder, der skal gennemføres Frihandel, det er de stærke Tilhængere af, men hvor vil de faa de Penge fra, som Toldskatterne har givet? Det er meget godt med Sympati, men man skal ogsaa have noget at have den i! Den eneste Mulighed for at faa Frihandel er Indførelse af Grundskyld. Vil Venstre gaa med dertil? Har Venstre i det hele taget en Politik? Man kan ikke have et Parti, der gaar ind for Frihandel og Afskaffelse af Told, hvis de ikke anviser Midler dertil. Det kunde interessere mig at se, hvad Venstre vil. Jeg ved nok, at den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Landbrugsminister har fremsat Udtalelser om, at de ikke er imod Grundskyld, men Partiet? Det skulde de gøre Rede for til Valget, ellers faar Vælgerne ikke det rette Grundlag for, hvorvidt de skal stemme paa Venstre eller ikke; det er Spild af Stemmer, hvis Venstre ikke har en Politik.

Vi stiller fra Retsforbundets Side et andet Krav efter lige Ret til Jord, nemlig, at enhver Borger skal have Udbytte af eget Arbejde. Nu ved jeg nok, at der i Øjeblikket er mange Mennesker her i Landet, som faar Skyld for at være Kommuniste — det er de maaske ogsaa —, og Kommunisterne har sat som Motto, at der skal arbejdes efter Evne og nydes efter Behov. Jeg spurgte en Gang her i Tinget den højtærede Minister uden Portefeuille Hr. Aksel Larsen om, hvem der skulde bestemme Arbejdsevnen og Behovet, og den højtærede Minister svarede, at det skulde den enkelte Borger selv. Saa var jeg saa dristig at spørge, om han, hvis hans Behov var 1 Flaske Brændevin om Dagen, saa skulde have den. Dertil svarede den højtærede Minister Hr. Aksel Larsen — det kan ses af Rigsdagstidende —, at den Slags Behov vilde ikke findes i Det kommunistiske Samfund, der var Menneskene bedre. Ja, jeg ved nu ikke, man hører fra Bornholm, at Russerne ganske godt kan lide Brændevin,